

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/49/2015
Identifikačné číslo spisu:	2513010151
Dátum vydania rozhodnutia:	12.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2513010151.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 12. augusta 2015 v Bratislave, v trestnej veci obvineného F. R., pre trestný čin zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To 115/2013, z 19. júna 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. R. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 2T 24/2013, z 24. júla 2013 bol obvinený F. R. uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., na tom skutkom základe, že

dňa 10. februára 2012 v čase okolo 19.00 hod. v obci Dvorníky, v priestore pohostinského zariadenia s názvom „Bar 69“, počas prevádzky, po vzájomnej dohode spoločne fyzicky napadli poškodeného D. S., nar. XX. I. XXXX, D. S., nar. XX. I. XXXX a W. C. tým spôsobom, že obvinený K. C. udel poškodeného D. S., nar. XX. I. XXXX päšťou do ľavého líca, potom k nemu pristúpil obvinený H. C., ktorý ho kopal a udieral päšťami do oblasti celého tela, následne obvinený N. C. a H. C. pristúpili k poškodenému D. S., nar. XX. I. XXXX a spoločne ho zhodili na zem, kde ho obvinený F. R. udel baseballovou palicou do temena hlavy, v dôsledku čoho stratil vedomie, potom obvinený F. R. pristúpil k poškodenému D. S., nar. XX. I. XXXX. a baseballovou palicou ho štyri krát udel do hornej časti chrbta a nakoniec zaútočil na poškodeného W. C., ktorého sa prostredníctvom baseballovej palice pokúsili opakovane udierať do oblasti hlavy, čo sa mu však nepodarilo, nakoľko poškodený W. C. chytil do rúk kovovú stoličku, s tou sa pred údermi bránil a tie ho zasiahli len do prstov rúk, čím obvinený K. C. a H. C. spôsobili poškodenému D. S., nar. XX. I. XXXX pomliaždenie tváre a obvinený F. R. spôsobil poškodenému D. S., nar. XX. I. XXXX pomliaždenie obličky s krvou v moči, pomliaždenie bedrovej chrbtice ťažšieho stupňa a pomliaždenie ramena ťažšieho stupňa s dobou liečenia v trvaní 14

dní, poškodenému D. S., nar. XX. I. XXXX spôsobil pomliaždenie hlavy a tržno - reznú zmliaždenú ranu hlavy s dobou liečenia v trvaní 1 týždeň a poškodenému W. C. spôsobil zlomeninu záprstnej kosti ľavej ruky s dobou liečenia v trvaní 14 dní.

Podľa § 155 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených:

D. S.,

D. S.,

Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s.,

Dôveru zdravotnú poisťovňu,

odkázal na občianske súdne konanie.

Proti prvostupňovému rozsudku podal odvolanie obvinený. Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 6To 115/2013, z 19. júna 2014 odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti druhostupňovému rozsudku podal dovolanie obvinený z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že pri posudzovaní zranení a úmyslu páchatel'a nepostupoval súd individuálne ku všetkým trom poškodeným a tým zavinenie obvineného nesprávne právne posúdil, mal ich vyhodnotiť ako tri postupné samostatné útoky a nie jeden útok na viaceré. S poukazom na nesprávne použitie právnej kvalifikácie nemal súd konanie obvineného kvalifikovať podľa § 138 písm. j/ Tr. zák. Vyslovil názor, že útok palicou vedený do hornej časti chrbta, ako je útok popísaný v skutkovej vete rozsudku, ani na základe objektívnych okolností hodnotenia zavinenia považovať za útok vedený zámerne na životne dôležité orgány.

Poukázal na rozpory ohľadne počtu úderov - v skutkovej vete sú uvedené 4 údery voči poškodenému S., v znaleckom posudku sa hovorí o 2 úderoch, nebolo brané do úvahy, že išlo o údery slabšej intenzity. Vyjadrenie intenzity nie je uvedené v skutkovej vete. Podľa obvineného ani pri útoku na poškodeného W. C. nie je možné urobiť záver o zavinení k pokusu ťažkej ujmy a smerovaní útoku na hlavu iba zo zranení prstov na ruke a úderov do stoličky, ktorú držal poškodený nad sebou, ako je to popísané v skutkovej vete rozsudku. Zranenie aj tohto poškodeného bolo pritom ľahké, s dobou liečenia, ktorá nemohla presiahnuť 6 týždňov.

Podľa obvineného nebolo preukázané, že úmysel páchatel'a smeroval k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. uviedol, že sa domnieva, že mu mal byť trest v súlade s článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zmiernený, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov je vzhľadom na okolnosti jeho spáchania, najmä následok a pomery páchatel'a, neprimerane prísny.

Táto skutočnosť napĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., pretože mu bol uložený trest mimo rámca zákonom ustanovenej trestnej sadzby, hoci formálne tomu tak nie je.

Navrhol, aby dovolací súd vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave, č.k. 6To 115/2013-430, zo dňa 19. júna 2014.

Navrhol, aby dovolací súd podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Trnave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný prokurátor vo vyjadrení uviedol, že s dôvodmi uvedenými v dovolaní obvineného sa nestotožňuje, rozhodnutia súdov sú správne a zákonné. Poukázal na spôsob vedenia útoku obvineného voči poškodeným a výpovede svedkov, ktoré usvedčujú obvineného, akým spôsobom bol vedený útok. Stotožnil sa s právnou kvalifikáciou skutku. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Právnym posúdením skutku sa rozumie jeho hmotnoprávne posúdenie. Podstatou právneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, t. j. Trestného zákona na skutkový stav, ktorý zistil súd. Najvyšší súd môže rozhodnutie súdov nižších súdov zmeniť, ak zistí, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že išlo o iný trestný čin.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie porušenie ustanovení Trestného zákona alebo nesprávne použitie iných právnych predpisov (napr. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka).

K možnému naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. skutočnosťami uvádzanými obvineným v dovolaní najvyšší súd uvádza: základom trestného konania a predmetom dokazovania je skutok. Podstata skutku určovaná účasťou obžalovaného na určitej udalosti, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci záujmy chránené Trestným zákonom. Podstatou skutku je teda konanie a následok. Pokiaľ páchatel' spôsobí viac následkov, ide o jeden skutok vtedy, ak pre všetky následky sú kauzálne rovnaké prejavy vôle páchatel'a, ktoré sú zahrnuté jeho zavinením. To znamená, že o jeden skutok ide vtedy, pokiaľ všetky následky boli zavinené jedným konaním páchatel'a. Z judikatúry vyplýva, že ak je spôsobených viacero následkov, nejde, automaticky, o samostatné skutky (t. j. koľko následkov toľko skutkov), ale o jeden skutok s viacerými následkami pôjde v prípadoch, ak všetky spôsobené následky sú v príčinnej súvislosti s jedným konaním páchatel'a a sú v príčinnej súvislosti s ním. Jedným konaním páchatel'a nemusí byť len jednorazové konanie, ale aj dlhšie trvajúce, sústavnejšie konanie páchatel'a, pretože moment dokonania trestného činu sa nemusí vždy prekrývať s momentom dokončenia (ukončenia) trestného činu.

Ak ide o viac následkov porušujúcich alebo ohrozujúcich spoločenské záujmy chránené Trestným zákonom a ak všetky následky boli spôsobené aspoň sčasti jedným konaním, ide o jeden skutok.

Z hľadiska úmyslu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví stačí zistenie, že páchatel' vedel, že svojím konaním môže tento ťažší následok spôsobiť a bol s tým uzročený. Na také uzročenie z dôkazného hľadiska možno usudzovať najmä z povahy použitej zbrane, zo spôsobu vykonania útoku a jeho intenzity a najmä z toho, proti ktorej časti tela útok smeroval, ako aj z pohnútky činu a z okolností, ktoré násilnému konaniu zo strany páchatel'a predchádzali, okolností, za ktorých sa skutok stal, a tiež z toho, aké nebezpečenstvo pre napadnutého z útoku hrozilo.

Judikatúra za poškodeného dôležitého orgánu považuje aj poškodenie hlavy, obličky. K akému úmyslu sa niesla činnosť páchatel'a je možné vyvodiť zo spôsobu prevedenia útoku, druhu použitej zbrane a dôležitosti orgánu tela, ktorý bol napadnutý a silu úderu.

K namietaniu chybujúcej subjektívnej stránky v konaní obvineného, že záver o tom, či je prítomné zavinenie v zmysle trestnoprávnom a v akej forme (§ 15 a § 16 TZ) je síce záverom právnym, ale právny záver o subjektívnych znakoch trestného činu sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania rovnako ako záver o objektívnych znakoch trestného činu. Skutočnosti psychického života významné pre právny záver o tom, či tu je zavinenie a v akej forme, sú predmetom dokazovania práve tak, ako všetky ostatné okolnosti naplňajúce znaky trestného činu a nemôžu byť teda realizované, resp. prehodnocované v dovolacom konaní dovolacím súdom.

Namietanie absencie subjektívnej stránky v konaní alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nepripúšťa. (viď stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3/2011).

Je potrebné poukázať na to, že nie je potrebné, aby konanie voči všetkým poškodeným bolo kvalifikované ako ťažká ujma na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a len za tejto podmienky by mohol byť použitý kvalifikačný znak uvedený v ust. § 155 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a s poukazom na závažnejší spôsob konania a spáchanie skutku na viacerých osobách podľa § 138 písm. j/ Tr. zák.

Ako už bolo v predchádzajúcej časti tohto odôvodnenia konštatované, je potrebné brať do úvahy to, akým predmetom obvinený útočil (na ktorý orgán tela smeroval útok, a aký následok pre poškodených z napadnutého útoku hrozil). V konečnom dôsledku s poukazom na uvedené skutočnosti, mohlo byť konanie obvineného proti poškodeným C., D. S., nar. XXXX, kvalifikované ako trestný čin ublíženia na

zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. por. v štádiu pokusu. S poukazom na uvedené skutočnosti je právna kvalifikácia konania obvineného podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. por. správna a v súlade so zákonom. Niektoré skutočnosti uvádzané v dovolaní obvineným, nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a sú len prejavom iného názoru na hodnotenie dôkazov, čo ale nemôže napĺňať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že Trestný poriadok vo vzťahu k výroku o treste upravuje dva dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. V prvom prípade, ak bol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, v druhom, ak bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. preto nemôže byť naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Tr. zák. Moderačné ustanovenie § 39 Tr. zák., o mimoriadnom znížení trestu okresným súdom je síce hmotnoprávne, ale fakultatívneho charakteru, na rozdiel od ustanovení kogentnej povahy, akými sú napr. ustanovenia § 41, § 42 Tr. zák. Keď súd nevyužil moderačné ustanovenie a uložil obvinenému trest v rámci trestnej sadzby uvedenej v Trestnom zákone, nie je možné hovoriť o tom, že trest bol uložený mimo trestnej sadzby stanovenej Trestným zákonom, preto nepoužitím moderačného ustanovenia nemôže byť naplnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Z konštatovaných skutočností je zrejmé, že dovolanie obvineného nebolo dôvodné a preto ho najvyšší súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.